

«Από την Ύδρα στον Πειραιά»: Αφιέρωμα στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ [Ενορίες](#)



Χάρη στους Υδραίους οικοδομήθηκε ο Πειραιάς, σε αυτούς οφείλει την ύπαρξη του. Οι Υδραίοι ήταν δημιουργικοί άνθρωποι, αθόρυβοι στην πόλη, δεν επιζητούσαν κατάληψη θέσεων και συνεχίζουν να αποτελούν μία σημαντική δύναμη στον Πειραιά.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστριάς Πειραιώς

Εκδήλωση αφιερωμένη σε τόπο γνώριμο και αγαπημένο, ένα νησί με σημαντική ναυτική ιστορία και παράδοση, την Ύδρα, πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 16

Νοεμβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Ομιλητής ήταν ο ερευνητής και συγγραφέας **Στέφανος Μίλεσης** και την εκδήλωση πλαισίωσαν τα τμήματα χορού του Υδραϊκού Ναυτικού Ομίλου, που παρουσίασαν αιγαιοπελαγίτικους χορούς υπό τη ευθύνη του χοροδιδασκάλου **Γιώργου Γκολέμη** ο οποίος και συντόνισε την εκδήλωση.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Υδραϊκού Ναυτικού Ομίλου ιατρός κ. **Θεόδωρος Μουστακαρίας**.



Η Ύδρα στη σύγχρονη ιστορία αποτελεί μια συνέχεια της αρχαίας ναυτοσύνης των Ελλήνων από την εποχή του Ομήρου και της Οδύσσειας. Γιατί έχουμε έναν λαό ο οποίος εκδιωγμένος από την Πελοπόννησο κατά τις διάφορες επαναστάσεις και εξεγέρσεις που έγιναν κατά καιρούς, κατέφυγε σε ένα νησί, έναν πραγματικό βράχο μέσα στη θάλασσα, και μόνο η επινοήση και η ιδιοφυΐα του κατάφερε να φέρει πλούτο με δύο τρόπους.

Ο ένας ήταν η σερμαγιά, ένας μοναδικός τρόπος συνεργατικής οικοδόμησης

πλοίων χωρίς να υπάρχουν κεφάλαια και υλικά και ο άλλος τρόπος του να γίνουν «μεσίτες», να μεσιτεύσουν δηλαδή μεταξύ των εμπόρων των περιοχών που παρήγαγαν πολλά πράγματα και να τα μεταφέρουν σε περιοχές που τα είχαν ανάγκη.

Αυτό έλαβε διαστάσεις πραγματικά μυθικές, γιατί, όπως εξήγησε ο κ. Μίλεσης, αυτό το εμπόριο αναπτυσσόταν σε μία εποχή που οι θάλασσες έβραζαν από την πειρατεία και οι έμποροι έπρεπε να είναι πολεμιστές και θαλασσόλυκοι με όλη την έννοια του όρου.



Οι Υδραίοι ανέπτυξαν μία πρωτόγνωρη ναυτοσύνη και κανένας άλλος λαός δεν τόλμησε σε αποκλεισμένο λιμάνι να διασπάσει τον αποκλεισμό, να περάσει τις φρεγάτες των Άγγλων ή των Γάλλων με τα εκατοντάδες κανόνια και να μπει σε ένα λιμάνι για να πουλήσει το εμπόρευμα που μετέφερε. Τα πληρώματα και οι ναυτικοί Υδραίοι, στην ουσία προετοιμάζονταν γι' αυτό που θα ακολουθούσε μετά

στην επανάσταση, γιατί αποκτούσαν πολεμική πείρα μέσα από την καταπολέμηση της πειρατείας.

Αναφορικά με την γνωστή σερμαγιά, ο κ. Μίλεσης περιέγραψε ότι έχει να κάνει με μία κοινοτική απόφαση που έδειχνε πόσο δεμένη ήταν η κοινότητα των Υδραίων, όπου αποφάσιζαν να οικοδομήσουν ένα πλοίο δίνοντας υποσχετικές στους τεχνίτες και μερίδια στα πληρώματα από τα κέρδη.

Η Ύδρα δεν ήταν υπό οθωμανική κατοχή, οι Υδραίοι ήταν ήδη ελεύθεροι και έπρεπε να επαναστατήσουν για λογαριασμό τρίτων. Ήταν πολύ σημαντική η απόφαση του νησιού κι έπρεπε να μετασχηματιστούν τα εμπορικά πλοία σε πολεμικά.

Η σύνδεση της Ύδρας με τον Πειραιά ήταν το επόμενο κεφάλαιο της παρουσίας του κ. Μίλεση, με την ίδρυση της Υδραϊκής συνοικίας από τον πλοίαρχο του εμπορικού ναυτικού και ήρωα της επανάστασης Αναστάσιο Ρομπότση, στις προσπάθειες του οποίου οφείλεται μεγάλο μέρος της προόδου του συνοικισμού, η θεμελίωσή του, καθώς και η οικοδόμηση της πρώτης εκκλησίας του Αγίου Νικολάου.

Στην σημερινή εκκλησία, που είναι η τρίτη κατά σειρά που οικοδομήθηκε, οι Υδραίοι τιμούν τον προστάτη του νησιού, Άγιο Νεομάρτυρα Κωνσταντίνο τον Υδραίο. Ένα παιδί που σε ηλικία 18 ετών περίπου πήγε στη Ρόδο όπου έκανε διάφορες εργασίες και προσηλυτίστηκε στον μωαμεθανισμό.

Όταν τρία χρόνια αργότερα επέστρεψε στο νησί να δει τη μητέρα του, οι Υδραίοι τον περιφρόνησαν και η μητέρα του δεν θέλησε να τον δει, με αποτέλεσμα ο Άγιος να κλονιστεί και επέστρεψε στη Ρόδο μετανιωμένος. Πήγε στην Κωνσταντινούπολη και ο Πατριάρχης Άγιος Γρηγόριος ο Ε΄ του είπε να πάει στη Μονή Ιβήρων όπου έμεινε λίγους μήνες και επέστρεψε στη Ρόδο όπου ομολογώντας την πίστη του στο Χριστό, πέρασε από φρικτά βασανιστήρια και στο τέλος τον απαγχόνισαν.

Το ιερό του λείψανο μεταφέρθηκε στην Ύδρα όπου το υποδέχθηκε ευτυχισμένη πλέον η μητέρα του στο σπίτι τους, εκεί που τα τελευταία 50 χρόνια έχει οικοδομηθεί περίλαμπρος ναός προς τιμήν του Αγίου.



Στη συνέχεια ο κ. Μίλεσης αναφέρθηκε στον Ανδρέα Μιαούλη που θεωρείται από τους σημαντικότερους ναυτικούς ηγέτες του 1821 και με την κήρυξη της επανάστασης ορίστηκε ναύαρχος του υδραϊκού στόλου, αλλά τα κατορθώματα και τα επιτεύγματα του τον ανέδειξαν σύντομα ναύαρχο ολόκληρου του ελληνικού στόλου, ενώ το όνομα του συνδέθηκε και με την πόλη του Πειραιά.

Μετά την λήξη της επανάστασης η Ύδρα βρέθηκε σε άθλια κατάσταση και οι άνθρωποι δεν είχαν τρόπο να επιβιώσουν. Με κλήρους και κάτω από εξαιρετικά δύσκολες και αντίξοες συνθήκες οικοδόμησαν τον συνοικισμό τους στον Πειραιά καλύπτοντας μία μεγάλη έκταση.



Χάρη στους Υδραίους οικοδομήθηκε ο Πειραιάς, είπε ολοκληρώνοντας την
Οι Υδραίοι
κατάληψη



